

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Р 6454/2019

16.01.2020. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца „CREDIT AGRICOLE BANKA SRBIJA“, чији су пуномоћници адвокати из Адвокатске канцеларије Живковић – Самарџић из ..., против туженог АА из ..., ради дуга, одлучујући о захтеву Основног суда у Новом Саду за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у предмету тог суда П 6403/2019, на седници одржаној 16.01.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у предмету Основног суда у Новом Саду П 6403/2019,
ОДРЕЂУЈЕ СЕ Основни суд у Књажевцу.

Образложење

Основни суд у Књажевцу, решењем Ипв.Ив. 10/19 од 03.06.2019. године, ставио је ван снаге решење Основног суда у Књажевцу Иив. 17/19 од 01.04.2019. године (којим је обавезан извршни дужник да извршном повериоцу у року од осам дана, односно у року пет дана у меничним и чековним споровима намири потраживања наведена у предлогу, као и трошкове извршења у износу од 32.500,00 динара и одређено извршење ради наплате потраживања), у делу којим је одређено извршење и одлучио да се поступак настави као поводом приговора против платног налога и по правноснажности решења списе предмета уступе Основном суду у Новом Саду, као стварно и месно надлежном суду.

Тужилац, као извршни поверилац је у иницијалном акту, предлогу за извршење ради остварења новчаног потраживања на основу менице као веродостојне исправе од 25.03.2014. године, против туженог као извршног дужника предложио доношење решења којим би се обавезао извршни дужник на исплату одређеног новчаног износа и између осталог, да уколико извршни дужник не испуни обавезу по предлогу одреди извршење ближе описано као у предлогу и у случају основаности приговора извршног дужника списе предмета достави Основном суду у Новом Саду, према споразуму месне надлежности.

Тужени је у поднеску од 07.10.2019. године предложио да се поступак настави пред Основним судом у Књажевцу, због његовог здравственог и имовинског стања (ближе описаног у самом поднеску). Тужилац се у поднеску од 17.10.2019. године изјаснио на предлог туженог.

Основни суд у Новом Саду, уз допис П 6403/2019 од 04.12.2019. године, доставио је списе предмета Врховном касационом суду, ради одређивања другог стварно надлежног суда за поступање у овом предмету и као оправдане разлоге за свој захтев навео да је Основни суд у Књажевцу пропустио да се огласи месно ненадлежним, као и да је у уговору о кредиту за рефинансирање од 22.12.2006. године, који је закључен између парничних странака и на коме тужилац заснива своје потраживање уговорена месна надлежност Основног суда у Новом Саду, те водећи рачуна и о предлогу туженог. Затим, из разлога што уговор садржи споразум о месној надлежности закључен 2006. године, док је поступак против туженог покренут 2019. године, током којих је дошло до промењених околности на страни туженог, услед чега је очигледно да ће се лакше поступак спровести пред Основним судом у Књажевцу. Тужени је доставио медицинску документацију у којој указује на своје вишеструко погоршано здравствено стање у односу на моменат закључења уговора и да према наводима туженог у моменту од када се поступак води путовање у Нови Сад је постало здравствено оптерећење за туженог.

Врховни касациони суд је одлучујући о захтеву суда за одређивање другог стварно надлежног суда, на основу одредби члана 62. став 1. и 7. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11, 49/13-УС, 74/13 - УС, 55/14 и 87/18), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС" бр.116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18 - УС, 87/18 и 88/18 - УС), утврдио да је захтев основан.

Одредбом члана 62. став 1. ЗПП је прописано да, надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози. Одредбом става 7. овог члана, да, о захтеву надлежног суда првог степена из става 1. овог члана одлучује веће највишег суда одређене врсте.

Према оцени Врховног касационог суда, у конкретној ситуацији су испуњени услови за тражену делегацију из одредбе члана 62. став 1. ЗПП, зато што разлози изнети у захтеву првостепеног суда који се између осталог односе и на здравствено стање тужиоца указују да ће се поступак очигледно лакше спровести пред Основним судом у Књажевцу и истовремено представљају оправдане разлоге који су од утицаја за делегацију тог суда.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредби члана 62. став 1. и 7. ЗПП, одлучио као у изреци.

Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић